

[Ib Thyregod.]

Lad mig endelig sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at ordet „statsfærgesforbindelse“ udmærket kan omfatte mere end ét skib.

Ninn-Hansen: Det forekommer mig, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussens allersidste bemærkning var mere præget af arrogance end noget, jeg nogen sinde har sagt fra denne talerstol. Jeg vil sige til det ærede medlem, at jeg ved ikke, hvor megen sagkundskab der bør høre til, men jeg synes dog ikke, at der skal så forfærdelig meget til for at bedømme, at det samfundsmæssigt betyder noget, om mere end 100 000 arbejdere går i arbejde i en uge eller lader være, og det er det, der er det afgørende i denne sag.

Jeg har en enkelt bemærkning til den højtærede økonomiminister, der ikke har svaret på mit spørgsmål. Den højtærede minister kan ikke ved henvisning til sin fortid pege på, at det er urimeligt at fastsætte en frist for, hvornår man skal være færdig. Den højtærede minister oplæste for sin motivering for det radikale venstres forslag om tvungen voldgift, men den højtærede minister glemte den sidste del af de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget ved dets fremsættelse. Det hedder heri:

„Nærværende forslag går da ud fra den betragtning, at stående over for en sådan situation, hvor organisationerne svigter og ikke formår at løse de opgaver, som deres stilling i samfundet forpligter dem til, må den regering og lovgivningsmagt, som har ansvaret for det fælles samfunds velfærd, forebygge ulykkerne og drage omsorg for en af uvildige mænd på ret og billighed bygget afgørelse.“

Jeg kan også tilføje, at den højtærede minister i det radikale venstres fjernsynsudsendelse umiddelbart før valget sagde, at hvis en samfundsødelæggende strejke skulle opstå, måtte man have valget mellem enten selv at finde frem til en frivillig voldgift, eller også måtte folkettinget instituere en voldgift.

Jeg vil blot spørge den højtærede minister: hvornår vil den højtærede minister leve op til det, han selv har sagt?

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg tænkte jo nok, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ikke har fulgt helt med tiden, når det drejer sig om det radikale venstres synspunkter og om, hvad vi, som han sagde, var gået til valg på. Det ærede medlem erindrer måske ikke, at det, der foregik i 1957 og nu forud for sidste valg, førte til, at det radikale venstre under hensyn til den udvikling, der er foregået mellem arbejdere og arbejdsgivere — samarbejdsudvalg, forstærket forligsinstitution, den stærke fremhævelse fra begge arbejdsmarkedets parter af fælles interesse i den størst mulige produktion — gik bort fra den oprindelige tanke om at gennemføre en permanent voldgiftsinstitution. I denne forbindelse udtaltes det, som det ærede medlem nu citerede en del af. Det radikale venstre gik til valg på følgende:

„Opstår der trods den gennemførte styrkelse af forligsmandsinstitutionen alligevel en konfliktsituation på arbejdsmarkedet, der vil standse livsvigtige samfundsfunktioner, skal parterne kunne vælge mellem en af dem selv iværksat voldgift eller en af folkettinget institueret voldgift, hvis ikke regeringen eller lovgivningsmagtens indgriben på anden måde bilægger konflikten“

Det var den sidste del, som det ærede medlem måske ikke har fået læst, der griber lige ind i den situation, vi står i i dag, og som regeringen har handlet i henhold til.

Statsministeren (Kampmann): Hvis nogen skulle have glemt det, vil jeg minde om, at forespørgslen drejer sig om, hvad statsministeren agter at foretage sig i anledning af, at skibstrafikken med Bornholm som følge af strejkesituationen er afbrudt. Jeg har her redegjort for, hvad vi har foretaget os, og deraf fremgår det bl. a., at nu er der tilvejebragt søværtsforbindelse, og jeg forstår, at alle står bag min opfattelse af, hvad denne søværtsforbindelse skal gå ud på. Derfor ser jeg ingen grund til, at vi her skal behandle den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen eller den af de ærede medlemmer hr. Ib Thyregod og Ninn-Hansen foreslåede dagsorden.

Jeg synes, at folkettinget roligt kan tage den af det ærede medlem hr. H. Larsen